

Críticamúsica

Xavier Castellón

Big Mama i l'OJO a l'Auditori ■ DAVID BORRAT / ICONNA

Grans dones

Big Mama i Original Jazz Orquestra

Dissabte 10 de març, Auditori de Girona. Black Music Festival

L'Original Jazz Orquestra (OJO) del Taller de Músics de Barcelona va tornar dissabte al Black Music Festival –que ja havia visitat amb Cris Juanico i Achili-funk–, en aquest cas amb la Big Mama. Junts van presentar a la sala de cambra de l'Auditori de Girona un espectacle titulat *Bluesin' the jazz*, que reivindica el paper de la dona en el blues, des de les pioneres com ara Getrude Ma Rainey (1886-1939) –“La gran mare del blues”, com la va introduir Big Mama– i l’“emperadriu” Bessie Smith (1894-1937) fins a artistes més recents com ara Carrie Smith (1941) i Alberta Hunter (1895-1984), un cas realment excepcional de llarga trajectòria intermitent, perquè va abandonar la música durant molts anys per treballar com a infermera i només quan es va jubilar,

als 82 anys, va decidir tornar als escenaris. Grans dones, dones fortes que van haver de patir, en molts casos, la triple maledicció de ser dones, negres i artistes, en temps de grans intoleràncies.

Dirigida per David Pastor, l'OJO funciona en aquest espectacle com una *big band* de la vella escola, com les que dirigien Duke Ellington i Count Basie, dels quals van sonar *Rocks in my bed* i *Everyday I've got the blues* en la recta final d'un concert que va culminar a ritme de *boogie-woogie*. Big Mama canta cada vegada millor, amb un ampli ventall de registres que va del poder evocatiu d'un clàssic com *Summertime* (Gershwin) fins a moments gairebé humorístics, en què la cantant catalana juga i fa el que vol amb la seva veu. Un públic de totes les edats va poder conèixer, a través de les seves cançons i explicacions, una part encara poc coneguda de la història del blues. bona pedagogia.

Kómix, premi Anglada

Redacció

SANTA COLOMA DE FARNERS

El grup de teatre Kómix, de la Garriga, van ser els guanyadors, amb *Otel·lo*, de la 18a edició dels premis de teatre amateur Rafael Anglada, organitzats per l'associació cultural La Clau, de Santa Coloma de

Farners. Kómix també es va endur el premi al millor maquillatge, perruqueria i vestuari.

La companyia El Cierro, de Sabadell, amb *Testimoni de càrrec*, va guanyar cinc premis: millors direcció, actor, actriu i actriu secundària (primer i segon premi). ■

Entrevista Quimi Portet L'autoproclamat “astre intercomarcal” publica ‘Oh My Love’, un disc amb amor, ironia i records en què Puntí hi canta un tema

“L'edat em fa treure sentiments intensos”

Guillem Vidal
BARCELONA

Rebem un CD amb un mic vermell a la portada i, adjunt, un full informatiu des de “Hollywood (el Hollywoodès)” en què se'ns convida a escoltar el nou disc “del més que acceptable artista Quimi Portet”. “Durant aquests anys –se'ns explica als periodistes–, fent palesa la seva reconeguda filantropia i la seva tolerància sense límits, l'artista ha anat acumulant al seu voltant un públic fidel, el gros del qual està format principalment per un conglomerat de desencisats de cineclub, exfumadors, divorciats, joves desorientats en general, presències evanescents, socis d'entitats equívokes, naufragats de l'autoajuda, calbs, excomunions, insomnes recalitrants i senyores que passaven per allí”. *Oh My Love* (Música Global) es publica avui en CD i en vinil, un format al qual Portet només havia recorregut en els discos d'El Último de la Fila i a *Persones estranyes* (1987).

S'ho passa bé, fent els textos promocionals...

A la part propagandística sempre hi he afegit un punt d'humor que m'ajuda a agafar-li el gust. Durant molts anys, la promoció va ser una cosa feixuga, que feia amb mala gana...

Qui només llegeixi aquests textos o

Quimi Portet, ahir a Barcelona ■ A.P.

vegi el vídeos que puja al seu web es pot pensar que a Oh My Love només hi trobarà conya marinera...

Intento que no s'interpreti com una banalització del meu ofici, que venere de manera important. Simplement banalitzo una cosa que ja és banal per ella mateixa: la propaganda.

Quins estats d'ànims imperen a Oh My Love?

Hí ha una mica de tot. Ironia, que a mi m'agrada molt. Amor, que dóna títol al disc d'una manera humorística però que també hi és de manera

real i certa. I també hi ha una petita dosi de memòria. És lògic que en un músic de 22 anys que només recorda la primera comunió i quatre excursions a Cardedeu la seva memòria li ocupi poc espai, però a mi, l'edat ja em fa treure sentiments bastant intensos. No és una cosa de la qual me n'amagui, sinó que m'emociona. És una qüestió purament biològica.

L'amor, aquest gran tema de la música popular...

Si et poses a escriure amb uns mínims d'honestedat i una passió real per l'ofici de fer cançons, tens un 90% de possibilitats que l'amor aparegui ràpidament en les paraules que escrius, per molt prosaica que sigui la cançó en el seu origen.

Què es va proposar en aquest disc?

Res més que fer cançons. Sempre he pensat en els discos com a reculls de cançons, ja que la música popular funciona així. No hi ha cap apriorisme, mai no he fet cap disc conceptual.

Adrià Puntí i Albert Pla, que col·laboren en el disc. Puntí hi canta Carer nou.

Fa temps que treballem junts en un disc seu, que s'ha anat allargant per diverses raons. Passem moltes hores junts i arriba un moment que tot el que fem es confon. Durant aquest procés he fet tres discos meus. ■

Cicle Montsalvatge i Girona

La Mercè homenatja el compositor amb conferències i audicions en directe

Redacció
GIRONA

Avui comença el cicle que el centre cultural La Mercè dedica al compositor gironí Xavier Montsalvatge, del qual se celebra el centinari del seu naixement. El cicle, coordinat pel mu-

sicòleg Josep Pujol, inclou sessions teòriques i audicions d'interpretacions en directe. Pujol, professor de l'ESMUC, serà avui el primer conferenciant del cicle i pronunciarà la ponència *Els Montsalvatge i Girona*. El dimarts de la setmana vinent, dia 20, el ponent serà Miquel Sunyer, professor del Conservatori de Girona, que pronunciarà la conferència *La música de Montsal-*

Xavier Montsalvatge

■ ARXIU ASS. X. MONTSALVATGE

vatge, mentre que tancarà el cicle Marc Heilbron (ESMUC), el dia 27 de març, amb la conferència *Les òperes de Xavier Montsalvatge*. Les conferències, que començaran sempre a 2/4 de 8 del vespre, aniran seguides d'una audició a càrrec d'alumnes de l'IES Sobrequés, del conservatori i l'ESMUC, i de Maite Mer (soprano) i Helena Ginés (piano), respectivament. ■